

MÓJ CHŁOPIEC

Allegretto

VASILE POPOVICI

S. *mf*
1. Hej, po-śród drzew w ro-dzin-nej na-szej wsi jest sie-dmiu chłopców, ach, u-wie-rzcie mi! W ich
2. Hej, po-śród drzew w ro-dzin-nej na-szej wsi, W o-gro-dach wio-sna, ach u-wie-rzcie mi! Na

A. *mf*
1. Hej, po — śród drzew we wsi, Jest sie — dmiu, wie-rzcie mi! W ich
2. Hej, po — śród drzew we wsi, W o — gro — dach, wie-rzcie mi! Na

T. *mf*
1. Hej, po — śród drzew we wsi, Jest sie — dmiu, wie-rzcie mi!
2. Hej, po — śród drzew we wsi, W o — gro — dach, wie-rzcie mi! La

B. *mf*

1. o - czach lśnią-ce dia-men-ci - ki drżą, W ich pier-siach si-ły za czter-na-stu tkwią, A
2. po-lach, tą-kach kwi-tnie bia-ty kwiat, A w słoń-cu to-nie ca-ty bo-ży świat, A

1. o - czach lśnią-ce dia-men-ci - ki drżą, W ich pier-siach si-ły za czter-na-stu tkwią, A
2. po-lach, tą-kach kwi-tnie bia-ty kwiat, A w słoń-cu to-nie ca-ty bo-ży świat, A

1,2. la la la, la, la, la, la la la la la . A

1,2. la la la la la la la, la la

mf

w pier-siach si-ty, w pier-siach tkwią, za czter-na-stu si-ty tkwią. A po-śród nich naj mił-szy u-śmiech ma, jak
w słoń-cu to-nie świat ca-ty, w słoń-cu to-nie bo-ży świat I wy-szli lu-dzie z bia-tych swo-ich chat, Do

w pier-siach si-ty, w pier-siach tkwią, za czter-na-stu tkwią. A po-śród, po-śród nich, jak
w słoń-cu to-nie świat ca-ty, w słoń-cu to-nie świat I wy-szli lu-dzie z chat, do

w pier-siach si-ty, w pier-siach tkwią, za czter-na-stu tkwią. A po-śród, po-śród nich, jak
w słoń-cu to-nie świat ca-ty, w słoń-cu to-nie świat I wy-szli lu-dzie z chat, do

peł-na cza-ru jest twa-ryczka ta, Chło-pczy-na ten ra-do-ścią wszy-stkich jest, To Pio-truś mój, to
pra-cy ka-żdy go-tów jest i rad, A po-śród nich ra-do-sna czy-jaś twarz, To Pio-truś mój, to

peł — na cza — ru jest, Chło- pczy-na ten ra-do-ścią wszy-stkich jest, To Pio-truś mój, to
pra — cy ka — żdy rad, A po-śród nich ra-do-sna czy-jaś twarz, To Pio-truś mój, to

peł — na cza — ru jest, 1,2. la la la la la la la la
pra — cy ka-żdy rad, 1,2. la la la la la la la la

1,2. la la la la la la la la

f sf f mf

chło-pak ta-ki jest, To Pio-truś mój, to chło-pak mój, chło-pak ta-ki chło-pak jest.
Pio-truś mi-ty nasz, To Pio-truś mój, to chło-pak nasz, Pio-truś chło-pak mi-ty nasz. 1,2. Mój

chło-pak ta-ki jest, To Pio-truś mój, to chło-pak mój, chło-pak ta-ki jest
Pio-truś mi-ty nasz, To Pio-truś mój, to chło-pak nasz, Pio-truś chło-pak nasz

1,2. la la 1. To Pio-truś mój, to chło-pak mój, chło-pak ta-ki jest
2. To Pio-truś mój, to chło-pak nasz, Pio-truś chło-pak nasz

1,2. la la 1. To Pio-truś mój, to chło-pak mój, chło-pak ta-ki jest
2. To Pio-truś mój, to chło-pak nasz, Pio-truś chło-pak nasz

espressivo

chło-piec czar-ne bru-zdy o-rze, hen! Mój chło-piec wło-sy bia-łe ma jak len, Na

a a a a Na

u - stach u - śmiech, szczę-ście try-ska w krag, A ser-ce śpie-wa po-śród pól i

cresc. *f*

u - stach u - śmiech, szczę-ście try-ska w krag; A ser-ce śpie-wa po-śród pól i

cresc. *f*

u — stach . . . szczę-ście try-ska w krag; A ser-ce śpie-wa po-śród pól i

cresc. *f*

u — stach A ser-ce śpie-wa po-śród pól i

tak — , Mój chło-piec czar-ne bru-zdy o-rze, hen! Mój chło-piec wło-sy bia-łe

mf *mp*

tak — , a a a

tak — , a a a

tak, śpie-wa , a a

Vasile Popovici

dwie pieśni rumuńskie

SŁOWA POLSKIE

Haliny Przymulskiej